

ministeriets Budget. Jeg skal tillade mig ganske kort at berøre enkelte af de Punkter, der særlig er blevet omtalt. Jeg skal til det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) udtale, at ogsaa jeg nærer det Ønske, at Statsbiblioteket i Aarhus kan faa sin Lønningslov, men jeg maa i denne Sammenhæng gøre opmærksom paa, at der staar tilbage en Række mindre Lønningslove, der endnu ikke er naaet at komme med i den store Lønningsreform. Jeg kan saaledes anføre Lønningslove for Kunstakademiet, Museerne og Seminarierne, for at nævne nogle af dem, der ligger nærmest for. Jeg skal med Glæde deltage i et Arbejde paa at faa disse enkelte Lønningslove vedrørende mindre Etater tagne op til Behandling i den nærmeste Tid, og jeg tror, det ærede Medlem fra Hornslet har Ret i, at det for Aarhusbibliotekets Vedkommende kun drejer sig om nogle ganske faa Tusind Kroner.

Der har næsten udelukkende været talt om Ændringsforslag Nr. 114 vedrørende Optagelsesprøven paa vore Seminarier. Man har opkastet det Spørgsmaal, om det overhovedet var foreneligt med Seminarieloven at fremkomme med et Ændringsforslag som det foreliggende. Det ærede Medlem for Vejle Amts 5te Valgkreds (Jørgen Jensen) udtalte sin Ængstelse for at ændre Love ved Anmærkninger paa Finansloven. Han nævned, at man gjorde det ikke saa sjældent, naar Talen var om rent økonomiske Forhold, men naar der som her var Tale om et andet Forhold, blev Betænelighederne om muligt endnu større. Jeg kan, hvad dette Spørgsmaal angaar, slutte mig til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) i, at det her ikke drejer sig om en Ændring, men let paa viseligt kun om en Fortolkning. Thi naar det hedder i Seminarieloven, at Prøven anordnes af Ministeriet og holdes af Lærerne, kan man meget vel, synes jeg, hævde, at det drejer sig om en Fortolkning af Loven, naar Ministeriet søger den høje Rigsdags Bemyndigelse til at beskikke Censorer ved disse Prøver, medens de, der afholder Eksamen, som hidtil bliver Seminariets Lærere. Jeg vil for mit Vedkommende ikke nære nogen Betænelighed ved Forslagets Fremsettelse at den Grund. Jeg tror, at Konsekvenserne af dette Forslags Optagelse paa

Finansloven ikke vil være farlige for andre Love.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) og først takke ham for hans store Interesse for Bevarelsen af Tilgangen af de bedste Elementer til vore Seminarier; for jeg kan vist have Lov til at sige, at det var i en kort Sum det ærede Medlems Hovedhensigt. Hvis der kunde være den mindste Fare for, at man ved den foreslaaede Ændring vilde afskære Tilgangen fra den praktiske Virksomhed, om jeg saa maa sige, og jo særlig fra Landet, vilde jeg i høj Grad være betænkelig ved den. Men jeg ser ikke saaledes paa det. Det ærede Medlem mente, at naar Prøven blev skærpet, og navnlig blev overværet af Censorer, vilde det blive vanskeligt, for ikke at sige næsten uoverkommeligt for Folk ude fra det praktiske Liv at melde sig til Optagelse paa Seminarierne. Det ærede Medlem skildrede med ret livlige Farver, hvor benøvet en ung Mand fra Landet vilde blive, naar han kom ind for denne Eksamensdomstol, for to Censorer eller en Censor og en Eksaminator. Jeg vil dog henstille til det ærede Medlem, om han ikke kunde gøre den modsatte Betragtning gældende og saa maaske komme til det Resultat, at deri, at der var Censorer, var der noget betryggende for den unge Mand. Vi maa huske paa, at Prøven eksisterer den Dag i Dag, men iøjeblikket sidder vedkommende Lærer ved Seminariet ene og holder denne Eksamen. Hvis den unge Mand, der skal eksamineres, paa Forhaand erkender denne Mand som sin Forbundsfælle, har han jo kun den ene at holde sig til, og hvis han paa Forhaand anser vedkommende Censor for at være sin Modstander, bliver det vanskeligere for ham. Men det kunde jo ogsaa tænkes, og det vil jeg bede det ærede Medlem om at overveje, at den unge Mand, der skal op, var noget ængstelig ved netop at blive stillet overfor den enevældige Mand, der har hans Skæbne i sin Haand. I det andet Tilfælde er der dog to om at afgøre den. Jeg tror nu ikke, at de unge, der melder sig til denne Prøve, just paa Forhaand vil være saa ængstelige for en Censor af den Art, som man har tænkt sig skulde tilforordnes. Det skulde jo ikke